

Człowiek człowiekowi

Człowiek człowiekowi wilkiem!
Człowiek człowiekowi strykiem!

Lecz ty się nie daj zgębić!
Lecz ty się nie daj spętlić!

.....
Człowiek człowiekowi wilkiem!
Lecz ty się nie daj zwilczyć!

Człowiek człowiekowi bliźnim!
Z bliźnim się możesz zabliznić!

Piosenki, 1973

***

Cudownie jest:
Powietrze jest!
Dwie ręce mam,
Dwie nogi mam,
W chlebaka chleb,
Do chleba ser,
Do picia deszcz.

Piosenki, 1973

Idź dalej

Czy wszystko już dla mnie stracone, skończone?
Proroku, co czytasz z obłoków jak z ksiąg,
Spójrz i przeczytaj, co pisze tam o mnie,
Weź przebij, weź odsłoń mi nieco ten gąszcz!

Prawdziwy to gąszcz, gęściej kłębi się wciąż;
Niewiele tam widzi proroczy mój wzrok:
Krzyżują się drogi i gmatwa się czas:
Co było i co jest, i co stanie się.

Strasliwy to gąszcz, gęściej kłębi się wciąż;
Kurzawa szaleje, dzień zbłądził i noc;
Gdzieś gna tabun koni i pali się las,
I dym się unosi, wciąż więcej go jest.

Nie widzę już nic, nic a nic, biało mi;
Idź dalej niezłomnie, a mnie zostaw sny;
Nic nie jest stracone, skończone też nie,
Gdy droga przed tobą, a sam jesteś w tle.

Piosenki, 1973

Dokąd idziesz? Do słońca!

W nocy noc i w ludziach czarna noc
Blask nie widzi gdzie ma zadać cios

Jestem tutaj
Wołam cię
Jestem tutaj
Przeszyj mnie
Promieniu świetlisty złocisty

Nie strasz mnie jak gdybyś nie miał wzejść
Wiem żeś tuż pod horyzontem jest

W lustrze nieba
Widać cię
W ziemi drzeniu
Słysząc cię
Promieniu świetlisty
złocisty

Nocy proszę nie przeciągaj już
Skoro świt do Słońca pora pójść

Z błyskiem w oku
będę szedł
Wprost na ciebie
Będę biegł
Promieniu świetlisty złocisty

Piosenki, 1973

Biała lokomotywa

Sunęła poprzez czarne łąki
Sunęła przez spalony las
Mijała bram zwęglone szczątki
Biała Lokomotywa

Skąd wzięła się w krainie śmierci
Ta żywa zjawia istny cud
Tu pośród pustych marnych wierszy
Tu gdzie już tylko czarny kurz
Biała Lokomotywa

Ach czyj ach czyj to jest
Tak piękny hojny gest
Kto mi tu przysłał ją
Bym się wydostał stąd
Białą Lokomotywę

Ach któż no któż to może być
Beze mnie kto nie umie żyć
I bym zmartwychwstał błaga mnie
By mnie obudził jasny zew
Białej Lokomotywy

Suniemy poprzez czarne łąki
Suniemy przez spalony las
Mijamy bram zwęglone szczątki
Płyniemy przez wspomnienia miast
z Białą Lokomotywą

Gdzie brzęczą pszczoły pluszcze rzeka
Gdzie słońca blask i cienie drzew
Do tej co na mnie w życiu czeka
Do życia znowu nieś mnie nieś
Biała Lokomotywo

Piosenki, 1973

Gloria

Chwała najsampierw komu
Komu gloria na wysokościach

Chwała najsampierw tobie
Trawo przychylna każdemu
Kraino na dół od Edenu
Gloria! Gloria!

Chwała teraz tobie, słońce
Odyńcu ty samotny
Co wstajesz rano z trzęsawisk nocnych
I w górę bieżysz, w niebo sam się wzbijasz
I chmury czarne białym kłębem przebijas
I to wszystko bezkrwawo – brawo, brawo
I to wszystko złościście, i nikogo nie boli
Gloria! Gloria! Gloria in excelsis soli!

Z słońcem pochwalonym teraz pędźmy razem
Na nim, na odyńcu, galopujemy dalej

Chwała teraz tobie, wietrze
Wieczny młodzik
Sieroto świata, ulubieńcze losu
Od złego ratuj i kąkoli w zbożu
Łagodnie kołysz tych co są na morzu
Gloria! Gloria! Gloria in excelsis soli!

Z wiatrem pochwalonym teraz pędźmy społem
Na nim, na koniku, galopujemy polem

Chwała wam ptaszki śpiewające
Chwała wam ryby pluskające
Chwała wam zające na łące
Zakochane w biedronce

Chwała wam: zimny wiosny lata i jesienie
Chwała temu co bez gniewu idzie
Poprzez śniegi deszcze blaski oraz cienie
W piersi pod koszulą – całe jego mienie
Gloria! Gloria! Gloria!

Z cyklu (poematu): *Missa pagana, 1978*

Komunia

I jeżeli spontaniczna to rzecz
I jeżeli oczywista to rzecz
I jeżeli naturalna to rzecz

Weź

To co się tu daje
W imię słońca
I jego gońca:
Skowronka gwizdzącego, amen

Z cyklu (poematu): *Missa pagana, 1978*

Prefacja

Zaprawdę godnym i sprawiedliwym
Słusznym i zbawiennym jest
Śmieć się głośno
Płakać cicho
Deszcz ustaje sady kwitną
I tego trzymać się trzeba

Zaprawdę godnym i sprawiedliwym
Słusznym i zbawiennym jest
Iść i padać
Z-padłych-wstawać
Przeszła wojna
Wstaje trawa
I tego trzymać się trzeba

Zaprawdę godnym i sprawiedliwym
Słusznym i zbawiennym jest
Śledzić gwiazdy
Grać na skrzypcach
Astronomia
I muzyka
I tego trzymać się trzeba

Zaprawdę godnym i sprawiedliwym
Słusznym i zbawiennym jest
Być uważnym
Pełnym pasji
Dobra wasza
Gwiżdżą ptaki
I tego trzymać się trzeba

Zaprawdę godnym i sprawiedliwym
Słusznym i zbawiennym jest
Żeby człowiek
w życiu onym
Sprawiedliwym
Był i godnym

Żeby człowiek
Był człowiekiem
Lecą liście
Szumi w lesie
Wiatr z obłoków
Warkocz plecie
I tego trzymać się trzeba

Z cyklu (poematu): *Missa pagana, 1978*